

Вторник, 8 септември 2015 г.

P8_TA(2015)0294

Действия, предприети вследствие на Европейската гражданска инициатива „Право на вода“ („Right2Water“)**Резолюция на Европейския парламент от 8 септември 2015 г. относно действията, предприети вследствие на Европейската гражданска инициатива „Право на вода“ (Right2Water) (2014/2239(INI))**

(2017/С 316/09)

Европейският парламент,

- като взе предвид Директива 98/83/ЕО на Съвета от 3 ноември 1998 г. относно качеството на водите, предназначени за консумация от човека ⁽¹⁾ (оттук нататък „Директива за питейната вода“),
- като взе предвид Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите ⁽²⁾ (оттук нататък „Рамкова директива за водите (РДВ)“),
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 211/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно гражданската инициатива ⁽³⁾,
- като взе предвид Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за възлагане на договори за концесия ⁽⁴⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 14 ноември 2012 г., озаглавено „План за опазване на водните ресурси на Европа“ (СОМ(2012)0673),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 19 март 2014 г. относно Европейската гражданска инициатива „Водата и санитарно-хигиенните условия са човешко право! Водата е обществено благо, а не стока!“ (СОМ(2014)0177) (оттук нататък „съобщението“),
- като взе предвид Обобщаващия доклад на Комисията относно качеството на питейната вода в ЕС, разглеждащ докладите на държавите членки за периода 2008-2010 г., предоставени съгласно Директива 98/83/ЕО (СОМ(2014)0363),
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет относно горепосоченото съобщение на Комисията от 19 март 2014 г. ⁽⁵⁾,
- като взе предвид доклада на Европейската агенция за околна среда, озаглавен „Околната среда в Европа: състояние и перспективи 2015 г.“,
- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 28 юли 2010 г., озаглавена „Правото на човека на вода и канализационна инфраструктура“ ⁽⁶⁾ и резолюцията на Общото събрание на ООН от 18 декември 2013 г., озаглавена „Правото на човека на безопасна питейна вода и канализационна инфраструктура“ ⁽⁷⁾,
- като взе предвид всички резолюции относно правото на човека на безопасна питейна вода и канализационна инфраструктура, приети от Съвета на ООН по правата на човека,
- като взе предвид своята резолюция от 9 октомври 2008 г. относно посрещането на предизвикателствата, свързани с недостига на вода и сушилите в Европейския съюз ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 32.⁽²⁾ ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.⁽³⁾ ОВ L 65, 11.3.2011 г., стр. 1.⁽⁴⁾ ОВ L 94, 28.3.2014 г., стр. 1.⁽⁵⁾ ОВ С 12, 15.1.2015 г., стр. 33.⁽⁶⁾ А/RES/64/292.⁽⁷⁾ А/RES/68/157.⁽⁸⁾ ОВ С 9 Е, 15.1.2010 г., стр. 33.

Вторник, 8 септември 2015 г.

- като взе предвид своята резолюция от 3 юли 2012 г. относно прилагането на законодателството на ЕС относно водите преди приемането на необходимия цялостен подход към предизвикателствата пред Европа в областта на водите ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2014 г. относно ЕС и рамката за световно развитие след 2015 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид член 52 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и становищата на комисията по развитие и на комисията по петиции (A8-0228/2015),
- A. като има предвид, че „Право на вода“ е първата европейска гражданска инициатива (ЕГИ), която отговаря на изискванията на Регламент (ЕС) № 211/2011 относно гражданската инициатива, и че след като инициативата получи подкрепата на почти 1,9 милиона граждани беше проведено изслушване в Парламента;
- Б. като има предвид, че правото на човека на вода и канализационна инфраструктура обхваща аспектите наличност, достъпност, приемливост, разумна цена и качество;
- В. като има предвид, че пълното прилагане на човешкото право на вода и канализационна инфраструктура, признато от ООН и подкрепено от държавите — членки на ЕС, е ключово за живота и като има предвид, че подходящото управление на водните ресурси играе ключова роля за гарантирането на устойчивото използване на водите и за опазването на световния природен капитал; като има предвид, че комбиниранията последици от човешката дейност и изменението на климата означават, че целият средиземноморски регион на ЕС и някои региони на Централна Европа в момента са класифицирани като бедни на вода, полупустинни региони;
- Г. като има предвид, че съгласно посоченото в доклада на Европейската агенция за околна среда от 2015 г. относно състоянието на околната среда, процентът на загуби в Европа в резултат на изтичането на вода от тръбопроводите в момента е между 10 % и 40 %;
- Д. като има предвид, че достъпът до вода е един от ключовите фактори за постигането на устойчиво развитие; като има предвид, че съсредоточаването на помощта за развитие върху подобряването на снабдяването с питейна вода и канализацията е ефективен начин за осъществяване на основните цели за изкореняване на бедността, както и за насърчаването на социалното равенство, общественото здраве, безопасността на храните и икономическия растеж;
- Е. като има предвид, че най-малко 748 милиона души нямат устойчив достъп до безопасна питейна вода и една трета от световното население не разполага с елементарна канализация; като има предвид, че това води до застрашаване на правото на здраве и до разпространение на болести, което предизвиква страдания и смърт и създава сериозни пречки за развитието; като има предвид, че около 4 000 деца умират всеки ден от болести, разпространявани по воден път, или поради неадекватно водоснабдяване, канализация и хигиена; като има предвид, че липсата на достъп до питейна вода причинява смъртта на повече деца, отколкото СПИН, малария и едра шарка, взети заедно; като има предвид, че по отношение на тези данни все пак съществува ясна тенденция за намаляване и че тяхното намаляване може и трябва да бъде ускорено;
- Ж. като има предвид, че достъпът до вода също има измерение, свързано със сигурността, което изисква подобряване на регионалното сътрудничество;

⁽¹⁾ ОВ С 349 Е, 29.11.2013 г., стр. 9.

⁽²⁾ Приети текстове, P8_TA(2014)0059.

Вторник, 8 септември 2015 г.

3. като има предвид, че липсата на достъп до водоснабдяване и канализация има последици за упражняването на други права на човека; като има предвид, че предизвикателствата, свързани с водата, засягат до голяма степен жените, като се има предвид фактът, че в много развиващи се страни те по традиция са отговорни за битовото водоснабдяване; като има предвид, че жените и момичетата страдат най-много от липсата на достъп до адекватни и достойни санитарни условия, което често ограничава достъпа им до образование и ги прави по-уязвими на заболявания;
- И. като има предвид, че всяка година три и половина милиона души умират от пренасяни по воден път болести;
- Й. като има предвид, че с факултативния протокол към Международния пакт за икономически, социални и културни права, влязъл в сила през 2013 г., беше създаден механизъм за подаване на жалби, с който се дава възможност на лица или групи да подават официални жалби относно нарушения на правото на човека на вода и канализационна инфраструктура, наред с други права;
- К. като има предвид, че в развиващите се страни и в страните с бързо развиваща се икономика се увеличава търсенето на вода от всички сектори, по-специално за нуждите на енергетиката и селското стопанство; като има предвид, че изменението на климата, урбанизацията и демографските промени могат да представляват сериозна заплаха за наличието на вода в много развиващи се държави, и като има предвид, че до 2025 г. приблизително две трети от населението на света се очаква да живее в държави, в които съществува натиск върху водните ресурси;
- Л. като има предвид, че ЕС е най-големият донор в сектора на водата, канализацията и хигиената (WASH), като 25 % от предоставяната от него ежегодна хуманитарна помощ в световен мащаб е предназначена единствено за подпомагане на партньорите за развитие в тази област; като има предвид, че въпреки това специалният доклад от 2012 г. на Европейската сметна палата относно помощта за развитие от Европейския съюз за снабдяване с питейна вода и основна канализация в държавите на юг от Сахара изтъкна необходимостта от подобряване на ефективността на помощите и устойчивостта на подкрепяните от ЕС проекти;
- М. като има предвид, че Парламентарната асамблея на Съвета на Европа заяви, че „достъпът до вода трябва да бъде признат за основно право на човека, тъй като тя е от първостепенно значение за живота на земята и е ресурс, който трябва да се споделя от човечеството“;
- Н. като има предвид, че приватизацията на основни комунални услуги в Африка на юг от Сахара през 90-те години на миналия век, наред с другото, е възпрепятствала постигането на целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) по отношение на водоснабдяването и канализацията, тъй като вниманието на инвеститорите върху възстановяването на разходите, наред с другото, е засилило неравенството при предоставянето на такива услуги за сметка на домакинствата с ниски доходи; като има предвид, че в контекста на провала на приватизацията на водата прехвърлянето на водни услуги от частни дружества към местните органи е нарастваща тенденция в сектора на водите по целия свят;
- О. като има предвид, че водоснабдяването е естествен монопол и приходите от цикъла на управление на водата следва да покриват и във всеки един момент да са предназначени за разходите и защитата на водните услуги и за подобрието на цикъла на управление на водата, при условие че е защитен общественият интерес;
- П. като има предвид, че липсата на подходящи системи за водоснабдяване и подходяща канализационна инфраструктура оказва сериозно въздействие върху здравето и социалното развитие, особено при децата; като има предвид, че заразяването на водните ресурси е основна причина за диарията, която е вторият по значимост убиец на деца в развиващите се страни, и води до други значими заболявания като холера, шистосомиаза и трахома;
- Р. като има предвид, че водата има социални, икономически и екологични функции и правилното управление на водния цикъл в полза на всички ще гарантира нейната непрекъсната и устойчива наличност в настоящия контекст на изменение на климата;
- С. като има предвид, че Европа е особено чувствителна към изменението на климата и като има предвид, че водата е един от първите сектори, които ще бъдат засегнати;

Вторник, 8 септември 2015 г.

- Т. като има предвид, че ЕГИ е създадена като механизъм на демокрацията на участието с цел да се насърчават дебата на равнище на ЕС и прякото участие на гражданите във вземането на решения на европейско равнище и е отлична възможност за институциите на ЕС да обновят ангажираността си с гражданите;
- У. като има предвид, че през последните години проучванията на Евробарометър последователно показват много ниски равнища на доверие в ЕС сред гражданите на ЕС;

Европейската гражданска инициатива като инструмент на демокрацията на участието

1. Счита, че ЕГИ е уникален демократичен механизъм, който има значителен потенциал да спомогне за преодоляване на пропастта между европейските и националните социални движения и движения на гражданското общество, както и за насърчване на демокрацията на участието на равнището на ЕС; счита обаче, че, за да могат да се развият демократичните механизми дори в по-голяма степен, са абсолютно необходими оценка на опита и реформата на гражданската инициатива, а също и че действията на Комисията — които могат да включват, когато това е целесъобразно, възможността за въвеждане на подходящи елементи в преразглежданото законодателство или на нови законодателни предложения — трябва по-добре да отразяват потребностите на европейската гражданска инициатива, когато те са в обхвата на нейната компетентност, и по-специално когато изразяват опасения във връзка с правата на човека;
2. Подчертава, че Комисията следва да гарантира максимална прозрачност по време на двумесечния етап на анализа, че една успешна гражданска инициатива следва да получава подходяща правна помощ и съвети на Комисията и следва да бъде надлежно оповестявана, както и че на организаторите и поддръжниците следва да се предоставя пълна и актуализирана информация по време на процеса на ЕГИ;
3. Настоява Комисията да прилага ефективно регламента относно ЕГИ и да пристъпи към премахване на всички административни тежести, които срещат гражданите при подаване и подкрепяне на европейски граждански инициативи, и настоятелно призовава Комисията да обмисли прилагането на обща за всички държави членки система за регистриране на европейски граждански инициативи;
4. Приветства факта, че подкрепата на почти 1,9 милиона граждани на ЕС от всички държави членки за тази ЕГИ съвпада с решението на Комисията да изключи водните и санитарно-хигиенните услуги от Директивата за концесиите;
5. Призовава Комисията да запази и да потвърди изключването на водните и санитарно-хигиенните услуги от Директивата за концесиите при всеки евентуален преглед на тази директива;
6. Съжالياва, че на съобщението му липсва амбиция, че не отговаря на конкретните искания, съдържащи се в ЕГИ, и че то се ограничава до повтарянето на вече поети ангажименти; счита, че даденият от Комисията отговор на ЕГИ „Право на вода“ е незадоволителен, тъй като не въвежда нови елементи и не внася всички мерки, които биха могли да помогнат за постигането на целите; изисква от Комисията, по отношение на тази конкретна ЕГИ, да проведе сериозна информационна кампания във връзка с предприетите вече мерки в областта на водите и за това как те биха допринесли за постигането на целите на Европейската гражданска инициатива „Право на вода“;
7. Счита, че голяма част от петициите, свързани с качеството на водата и управлението на водите, идват от държави членки, които не са добре представени в обхвата на общественото допитване в рамките на ЕС, предприето през юни 2014 г., и подчертава, че би могло да има несъответствие между резултатите от общественото допитване и положението, описано в петициите;
8. Изразява надежда, че Комисията и заместник-председателят, отговарящ за устойчивостта, ще поемат ясен политически ангажимент да осигурят предприемането на подходящи действия в отговор на безпокойствата, изразени в тази ЕГИ;
9. Изтъква отново ангажимента на комисията по петиции да дава глас на вносителите на петиции относно проблеми, свързани с основните права, и припомня, че вносителите на петицията, които представят Европейската гражданска инициатива „Право на вода“ (Right2Water), са изразили съгласието си с декларирането на водата като право на човека, гарантирано на равнище ЕС;

Вторник, 8 септември 2015 г.

10. Призовава Комисията, в съответствие с основната цел на Европейската гражданска инициатива „Право на вода“, да излезе със законодателни предложения и, ако е целесъобразно, с преразгледан текст на РДВ, в който да се признае всеобщият достъп и човешкото право на вода; освен това препоръчва всеобщият достъп до безопасна питейна вода и канализационна инфраструктура да бъде признат в Хартата на основните права на Европейския съюз;
11. Счита, че ако Комисията пренебрегне успешни и ползващи се с широка подкрепа ЕГИ в рамките на демократичния механизъм, създаден от Договора от Лисабон, ЕС ще загуби доверието, с което се ползва в очите на гражданите;
12. Призовава Комисията да въведе информационни и възпитателни мерки на равнището на ЕС за насърчаване на културата за водата като общо благо, мерки за повишаване на осведомеността и за насърчаване на по-съзнателното поведение на хората (за пестене на вода), както и мерки, свързани със съзнателното разработване на политики в областта на управлението на природните ресурси и подкрепата за обществено, споделено и прозрачно управление;
13. Счита, че е необходимо изготвянето на политики за водите, които да насърчават рационалното използване, рециклирането и повторното използване на водните ресурси, които са жизненоважни въпроси за интегрираното управление; счита, че това ще позволи намаляване на разходите, ще спомогне за опазването на природните ресурси и за осигуряването на правилното управление на околната среда;
14. Призовава Комисията да възпре практиките на заграбване на води и на хидравлично разбиване и да ги подложи на проучванията за въздействието върху околната среда;

Правото на вода и канализационна инфраструктура

15. Припомня, че ООН потвърждава, че човешкото право на вода и канализационна инфраструктура дава на всеки право на вода за лично и битово ползване, която е с добро качество, безопасна, физически достъпна, на разумни цени, в достатъчно количество и приемлива; посочва, че в съответствие с последваща препоръка на ООН, 3 % от доходите на домакинствата, следва да се разглеждат като максимален размер на разходите за вода в случаите, когато се прилагат плащания;
16. Подкрепя специалния докладчик на ООН по въпросите на човешкото право на безопасна питейна вода и канализационна инфраструктура и подчертава значението на неговата работа за признаването на това право;
17. Изразява съжаление във връзка с факта, че в ЕС-28 все още има над 1 милион души, които нямат достъп до безопасна и чиста питейна вода, и почти 2 % от населението е лишено от достъп до канализация съгласно Световната програма за оценка на водите (WWAP), като поради това настоятелно призовава Комисията да предприеме незабавни действия;
18. Призовава Комисията да признае значението на човешкото право на вода и канализационна инфраструктура, както и че водата е обществено благо и основна ценност за всички граждани на ЕС, а не стока; изразява загриженост, че от 2008 г. насам, поради финансовата и икономическа криза и политиките на бюджетни ограничения, които увеличиха бедността в Европа и броя на домакинствата с ниски доходи, все по-голям брой хора са изправени пред затруднения при плащането на сметките за вода, като въпросът за разумната цена на водата се превръща в повод за нарастващо безпокойство; отхвърля прекъсването на водоподаването и принудителното спиране на водоснабдяването и изисква от държавите членки незабавно да сложат край на тези практики, когато се дължат на социалноикономически фактори в домакинства с ниски доходи; приветства факта, че в някои държави членки се използват „водни банки“ или минимални водни квоти в рамките на усилието за подпомагане на най-уязвимите по отношение на техните разходи за комунални услуги, за да се гарантира водата като неразривен елемент на основните права;
19. Призовава Комисията, предвид последиците от неотдавнашната икономическа криза, да си сътрудничи с държавите членки и регионалните и местни органи при провеждането на проучване за водната бедност, включително във връзка с въпросите за достъпа до вода и за разумността на цените; настоятелно призовава Комисията да продължи да подкрепя и улеснява сътрудничеството между водните оператори за подпомагане на тези в по-слабо развитите и селските региони, с цел да се подкрепи достъпът до вода с добро качество за всички граждани в тези региони;

Вторник, 8 септември 2015 г.

20. Призовава Комисията да определи областите, в които недостигът на вода е съществуващ или потенциален проблем, и да подпомага засегнатите държави членки, региони и сектори, по-специално селските райони и бедните градски райони, с цел правилно разрешаване на този въпрос;
21. Подчертава, че предполагаемата неутралност на Комисията по отношение на собствеността и управлението на водите е в противоречие с програмите за приватизация, наложени на някои държави членки от Тройката;
22. Признава, че, както се заявява в Рамковата директива за водата, водата не е стока, а обществено благо, което е от жизнено значение за човешкия живот и достойнство, като напомня на Комисията, че Договорът изисква от ЕС да запази неутралност по отношение на националните решения, регулиращи режима на собственост за водните дружества, поради което по никакъв начин не следва да насърчава приватизацията на водните дружества в контекста на програмата за икономически реформи или на всяка друга процедура на ЕС за координиране на икономическите политики; като се има предвид, че тези услуги са от общ интерес и следователно са главно в интерес на обществото, призовава Комисията да изключи за постоянно водоснабдяването, канализационната инфраструктура и отпадните води от правилата на вътрешния пазар и от всяко търговско споразумение и да ги предоставя на достъпни цени, призовава още както Комисията, така и държавите членки, да гарантират управлението им по ефикасен, ефективен и прозрачен начин от техническа, финансова и административна гледна точка;
23. Призовава държавите членки и Комисията да преразгледат управлението на политиката в областта на водите и да го пресъздадат въз основа на активно участие, т.е. прозрачност на процеса за вземане на решения и откритост към гражданите;
24. Счита, че в областта на регулирането и контрола е необходимо да се защити публичната собственост върху водата, като се насърчават модели на прозрачно и основано на участието публично управление, в които само в някои случаи органът на публичната собственост ще може да отпаде на концесия елементи от управлението на частна инициатива, като спазва строго регламентирани условия и винаги гарантира правото върху ресурсите и върху канализационната инфраструктура;
25. Призовава Комисията и държавите членки да осигурят всеобщо водоснабдяване, което се характеризира с разумни цени, високо качество, справедливи условия на работа, и подлежи на демократичен контрол;
26. Призовава държавите членки да подкрепят кампаниите за насърчаване на образованието и повишаване на осведомеността на гражданите, с цел да се съхранят и опазят водните ресурси и да се осигури по-голямо гражданско участие;
27. Призовава държавите членки да осигурят недискриминационен достъп до водните услуги, като гарантират предоставянето им на всички, в т.ч. на маргинализирани потребителски групи;
28. Призовава Комисията, Европейската инвестиционна банка и държавите членки да подкрепят общините в Съюза, които не разполагат с необходимия капитал за достъп до техническа помощ, до наличното финансиране от ЕС и до дългосрочни заеми при преференциални лихвени проценти, особено с цел да могат да подобрят и обновят своята водна инфраструктура, така че да гарантират предоставянето на висококачествена вода и да разширят предоставянето на услуги, свързани с водата и канализационната инфраструктура, за най-уязвимите групи от обществото, в т.ч. бедните хора и жителите на най-отдалечените региони; подчертава значението на откритото и демократично управление и на управление, благоприятстващо участието, за да се гарантира, че се прилагат най-ефективните от гледна точка на разходите решения във връзка с управлението на водните ресурси в полза обществото като цяло; призовава Комисията и държавите членки да осигурят прозрачност на финансовите ресурси, генерирани посредством цикъла на управление на водите.
29. Признава, че водоснабдяването и санитарно-хигиенните услуги са услуги от общ интерес и, че водата не е продукт, а общо благо, и затова трябва да се предоставя на достъпни цени, които зачитат правото на гражданите на минимално качество на водата и предвиждат въвеждането на прогресивно нарастващи такси, пропорционални на употребеното количество вода; изисква от държавите членки да осигурят прилагането на справедлива, безпристрастна, прозрачна и адекватна система за таксите за вода и канализационна инфраструктура, така че на членовете на обществото да се осигури достъп до висококачествени услуги, независимо от техния доход;
30. Отбелязва, че водата трябва да се разглежда като еко-социален актив, вместо като обикновен елемент на производството;

Вторник, 8 септември 2015 г.

31. Припомня, че достъпът до вода е от съществено значение за селското стопанство с цел реализиране на правото на подходяща прехрана;

32. Призовава Комисията да подкрепя решително усилията на държавите членки да развиват и усъвършенстват инфраструктури, осигуряващи достъпа до услуги за напояване, канализация и водоснабдяване с питейна вода;

33. Счита, че Директивата за питейната вода е спомогнала много за осигуряването на наличност на висококачествена питейна вода на територията на целия ЕС и призовава за решителни действия от страна на Комисията и държавите членки, за да се реализират ползите по отношение на околната среда и здравеопазването, които се създават в резултат на насърчаването на консумацията на чешмяна вода;

34. Напомня на държавите членки за тяхната отговорност по отношение на прилагането на правото на ЕС; настоятелно ги призовава за пълно прилагане на Директивата за питейната вода и на цялото свързано с нея законодателство; напомня на държавите членки да определят своите приоритети по отношение на разходите и да се възползват в пълна степен от възможностите за финансова подкрепа от ЕС в областта на водите, предвидена за новия финансов програмен период (2014—2020 г.), по-специално чрез приоритетни инвестиции, насочени специално към управлението на водите;

35. Припомня заключенията от специалния доклад на Европейската сметна палата относно интегрирането в ОСП на целите на политиката за водите на ЕС, в който се заявява, че „използваните понастоящем инструменти от ОСП за разрешаване на свързаните с водите въпроси засега не са успели да постигнат достатъчен напредък към достигане на амбициозните целеви нива на политиката по отношение на водите“; счита, че по-доброто интегриране на политиката за водите с други политики, като селското стопанство, е от решаващо значение за повишаване на качеството на водите в цяла Европа;

36. Подчертава значението на пълното и ефективно прилагане на Рамковата директива за водите, Директивата за подпочвените води, Директивата за питейната вода и Директивата за градските отпадни води и счита, че е абсолютно необходимо по-добре да си координира тяхното прилагане с прилагането на директивите относно морската среда, биологичното разнообразие и защитата от наводнения; изразява безпокойство, че инструментите на секторната политика на Съюза не осигуряват достатъчен принос за постигането на стандартите за качество на околната среда за приоритетните вещества и целта за преустановяване на заустванията, емисиите и уврежданията от приоритетни опасни вещества в съответствие с член 4, параграф 1, буква а) и член 16, параграф 6 от Рамковата директива за водата; призовава Комисията и държавите членки да не забравят, че управлението на водите трябва да бъде включено като мултидисциплинарен фактор в законодателството за другите сфери, които са типични за него, като енергетика, земеделие, рибарство, туризъм и т.н., за да се избегне замърсяване, примерно от незаконни и нерегламентирани площадки за опасни отпадъци или от проучвания или добив на нефт; припомня, че кръстосаното спазване съгласно ОСП определя законови изисквания за управление, основаващи се на съществуващото право на ЕС по отношение на земеделските стопани и на правилата за доброто селскостопанско и екологично състояние, включително по отношение на водите; припомня, че земеделските стопани трябва да се придържат към тези правила, за да получават цялостните плащания по ОСП;

37. Призовава държавите членки да:

— въведат задължение за доставчиците на вода да посочват физикохимичните характеристики на водата в сметката за вода;

— изготвят градоустройствени планове в зависимост от наличието на водни ресурси;

— увеличат контрола и наблюдението върху замърсителите, и да планират незабавни действия, насочени към премахване и санитарна обработка на токсични вещества;

— предприемат действия за намаляване на значителните течове от водопроводите в Европа и да обновят неподходящите водоснабдителни мрежи;

38. Счита, че е необходимо да се определи ред на приоритетите или йерархия за устойчивото използване на водите; призовава Комисията да направи анализ и да изготви съответните предложения;

Вторник, 8 септември 2015 г.

39. Подчертава, че държавите членки са се ангажирали с човешкото право на вода посредством подкрепата си за Декларацията на ООН, и че това право се подкрепя от повечето граждани и оператори в Европейския съюз;

40. Подчертава, че подкрепата за Европейската гражданска инициатива „Право на вода“ и нейните цели беше допълнително демонстрирана от големия брой граждани в държави като Германия, Австрия, Белгия, Словакия, Словения, Гърция, Финландия, Испания, Люксембург, Италия и Ирландия, които изразиха открито позицията си по въпроса за водата и нейната собственост и нейното предоставяне;

41. Отбелязва, че от 1988 г. насам комисията по петиции е получила значителен брой петиции от граждани на ЕС в множество държави членки, в които те изразяват своите опасения относно качеството на водата и управлението на отпадъчните води; обръща внимание на редица отрицателни фактори, от които се оплакват вносителите на петиции, като депата за отпадъци, липсата на ефективен контрол върху качеството на водите от страна на органите и порочните или незаконни земеделски и промишлени практики, които са отговорни за лошото качество на водата и по този начин оказват въздействие върху околната среда и върху здравето на хората и животните; счита, че петициите свидетелстват за истински интерес от страна на гражданите към цялостното прилагане и по-нататъшното развитие на устойчиво законодателство на ЕС в областта на водите;

42. Настоятелно призовава Комисията да обръща сериозно внимание на опасенията и предупрежденията, изразявани от гражданите в тези петиции, и да действа по тях, особено като се има предвид спешната необходимост от решаване на проблема с намаляващите водни ресурси в резултат на прекомерното използване и изменението на климата, докато все още има време за предотвратяване на замърсяването и лошото управление; изразява своята загриженост във връзка с броя на процедурите за нарушение, свързани с качеството и управлението на водите;

43. Призовава държавите членки да завършат в най-кратък срок и като ключов елемент от изпълнението на Рамковата директива за водите своите планове за управление на речните басейни и да ги прилагат правилно при пълно зачитане на първостепенните екологични критерии; обръща внимание на факта, че някои държави членки все по-често трябва да се справят с опустошителни наводнения, които имат изключително неблагоприятно въздействие върху местното население; посочва, че плановете за управление на речните басейни съгласно Рамковата директива за водите и плановете за управление на риска от наводнения съгласно Директивата за наводненията дават чудесна възможност да се оптимизира взаимодействието между инструментите, които спомагат за постигане на наличието на чиста вода в достатъчни количества, като същевременно се намалява рискът от наводнения; освен това припомня, че всяка държава членка следва да разполага с централизирана уеб страница, която да предоставя информация относно прилагането на Рамковата директива за водите, за да се улесни прегледът на управлението на водите и тяхното качество;

Водни услуги и вътрешния пазар

44. Отбелязва, че държавите в ЕС, включително Испания, Португалия, Гърция, Ирландия, Германия и Италия, са установили, че потенциалната или действителната загуба на публичната собственост върху водните услуги се превърна в основен повод за загриженост на гражданите; припомня, че изборът на метод на управление на водите се основава на принципа на субсидиарност съгласно член 14 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Протокол (№ 26) относно услугите от общ интерес, в който се подчертава особено значение на обществените услуги за социално и териториално сближаване в Съюза; припомня, че дружествата за водоснабдяване и канализация осигуряват услуги от общ интерес и имат основната мисия да осигурят на цялото население висококачествена вода на социално приемливи цени, както и да минимизират отрицателните въздействия върху околната среда, причинени от отпадъчните води.

45. Подчертава, че в съответствие с принципа на субсидиарност, Комисията следва да остане неутрална по отношение на решенията на държавите членки, свързани със собствеността на водните услуги и не следва да насърчава приватизацията на водните услуги чрез законодателство или по какъвто и да е друг начин;

46. Припомня, че възможността за връщане на водните услуги към общините следва да продължи да бъде гарантирана в бъдеще без никакво ограничение, като по преценка на компетентните публични органи те могат да останат под местно управление; припомня, че водата е основно право на човека, което следва да бъде физически и финансово достъпно за всички; подчертава, че държавите членки са длъжни да се уверят, че всички граждани имат достъп до вода, независимо от оператора, като същевременно следят за това операторите да осигуряват чиста питейна вода и подобрени канализационни услуги;

Вторник, 8 септември 2015 г.

47. Подчертава, че специалният характер на услугите, свързани с водата и канализационната инфраструктура, по отношение на производство, дистрибуция и обработка, прави наложително те да бъдат изключени от всички търговски споразумения, които ЕС договаря или обмисля; призовава Комисията да разреши правно обвързващо изключение за водните и канализационните услуги, както и за услугите в областта на изхвърлянето на отпадъчните води в рамките на текущите преговори за Трансатлантическо партньорство за търговия и инвестиции (ТПТИ) и за Споразумението по търговията с услуги; подчертава, че всички бъдещи търговски и инвестиционни споразумения следва да включват клаузи за действителен достъп до питейна вода за хората от третата държава, за която се отнася споразумението, в съответствие с дългосрочния ангажимент на Съюза в областта на устойчивото развитие и правата на човека, като гарантирането на реален достъп до питейна вода за хората от третата държава, за която се отнася споразумението, трябва да бъде предварително условие за всички бъдещи споразумения за свободна търговия;

48. Припомня, че съществуват голям брой петиции, в които се изразява противопоставяне на включването на основни обществени услуги като водоснабдяване и канализация в преговорите за ТПТИ; призовава Комисията да повиши отчетността на водоснабдителните предприятия;

49. Призовава Комисията да действа като посредник за насърчване на сътрудничеството между водните оператори чрез споделяне на най-добри регулаторни и други практики и инициативи, взаимно обучение и общ опит, и като подкрепя доброволното определяне на сравнителни показатели; приветства отправения в съобщението на Комисията призив за увеличаване на прозрачността в сектора на водите и признава усилията, положени до този момент, като същевременно отбелязва, че всяко определяне на сравнителни показатели следва да бъде доброволно, като се имат предвид големите различия между водните услуги, както и регионалните и местните особености в Европа; отбелязва още, че всяка подобна процедура, която включва само финансови показатели, не следва да се счита за еквивалентна на мерките за прозрачност и следва да бъдат включени други критерии от решаващо значение за гражданите, като качество на водата, мерки за смекчаване на проблеми с финансовата достъпност, информация за това каква част от населението има достъп до подходящо водоснабдяване и за степента на участие на обществеността в управлението на водите, по начин, разбираем за гражданите и регулаторните органи;

50. Подчертава значението на националните регулаторни органи за гарантиране на лоялна и открита конкуренция между доставчиците на услуги за улесняване на по-бързото прилагане на новаторски решения и технически постижения, за насърчване на ефективността и качеството на водните услуги, както и за гарантиране на защитата на интересите на потребителите; призовава Комисията да подкрепя инициативи за регулаторно сътрудничество в рамките на ЕС с цел ускоряване на съпоставимостта, взаимното обучение и обмена на най-добри регулаторни практики;

51. Счита, че следва да се извърши оценка на европейските проекти и програми в областта на водите и канализацията от гледна точка на правата на човека с цел да се изработят подходящи политики, насоки и практики; приканва Комисията да създаде система от показатели (за качеството на водата, достъпност, устойчивост, обхват и т.н.), за да се подобри качеството на обществените водоснабдителни и канализационни услуги в целия ЕС, и като начин за овластяване на гражданите;

52. Припомня, че концесиите на водни и канализационни услуги са подчинени на принципите на Договора и следователно трябва да се отдават при зачитане на принципите на прозрачност, равно третиране и недопускане на дискриминация;

53. Подчертава, че водните и канализационните услуги, касаещи добиването, разпределянето и пречистването на води, трябва да останат изключени от Директивата за концесиите, както и при всяко бъдещо преразглеждане на директивата;

54. Припомня, че Директива 2006/123/ЕО относно услугите на вътрешния пазар е довела до силно противопоставяне от страна на гражданското общество в много отношения, включително въпроси, свързани с услугите от общ икономически интерес, като например услуги по водоразпределение, водоснабдяване и управление на отпадъчните води;

55. Подчертава успеха на партньорствата в рамките на публичния сектор и на публично-частните партньорства в обмена на най-добри практики на основата на сътрудничество с нестопанска цел между водните оператори, като приветства това, че в съобщението си Комисията за първи път признава важността на партньорствата в рамките на публичния сектор;

Вторник, 8 септември 2015 г.

56. Приветства успешните усилия на някои общини за увеличаване на публичното участие в подобряването на предоставянето на водни услуги и на защитата на водните ресурси и припомня, че местните институции играят важна роля в процеса на вземане на решения за управлението на водните ресурси;

57. Призовава Комитета на регионите да участва по-активно в тази европейска гражданска инициатива, за да се насърчава по-голямо участие в обсъждането на въпроса от страна на регионалните органи;

58. Припомня задължението за осигуряване на достъп до правосъдие и информация по въпроси, свързани с околната среда, в процеса на вземане на решения, както и участието на обществеността съгласно предвиденото в Конвенцията от Орхус; поради това призовава Европейската комисия, държавите членки и техните регионални и местни органи да спазват принципите и правата, залегнали в Конвенцията от Орхус; припомня, че осведомеността на гражданите относно техните права е от основно значение за постигането на възможно най-широко участие в процеса на вземане на решения; поради това настоятелно призовава Комисията да започне проактивна кампания за информиране на гражданите на ЕС относно постиженията на Конвенцията в областта на прозрачността и ефективните инструменти, които вече са на разположение, и да изпълнява разпоредбите, отнасящи се до институциите на ЕС; призовава Комисията да разработи критерии за прозрачност, отчетност и участие като средство за подобряване на изпълнението, устойчивостта и икономическата ефективност на водните услуги;

59. Настоятелно призовава държавите членки и регионалните и местните органи да предприемат стъпки към постигането на истинско социално споразумение за водите, за да се гарантират наличността, стабилността и безопасното управление на ресурса, по-специално като въведат политики, като например създаването на фондове за водна солидарност и други механизми за социално действие, за да се подкрепят хората, които не са в състояние да си позволят достъп до водни и канализационни услуги, така че да се отговори на изискванията за сигурност на доставките и да не се застрашава правото на вода на хората; насърчава всички държави членки да създадат механизми за социално действие като вече съществуващите в някои държави от ЕС, за да се гарантира предоставянето на питейна вода за гражданите в реално оскъдни условия;

60. Призовава Комисията да организира споделяне на опит между държавите членки относно социалното измерение на политиката за водите;

61. Осъжда факта, че отказът за предоставяне на вода и канализационни услуги на общности в неравностойно положение и на уязвими общности се използва по принудителен начин в някои държави членки; потвърждава, че в някои държави членки затварянето на обществените водоизточници от държавните органи затруднява достъпа до вода за най-уязвимите групи;

62. Отбелязва, че държавите членки следва да обърнат специално внимание на нуждите на уязвимите групи в обществото и също така да гарантират, че нуждаещите се разполагат с качествени вода на разумна цена;

63. Призовава всяка държава членка да назначи омбудсман за водните услуги, с цел да се гарантира, че въпроси, свързани с водата, като жалби и предложения относно качеството и достъпа до водни услуги, могат да бъдат разгледани от независим орган;

64. Насърчава водните дружества да реинвестират икономически приходи от цикъла на управление на водите в поддържането и подобряването на водните услуги и за опазването на водните ресурси; припомня, че принципът за възстановяване на разходите за водните услуги включва разходите за околна среда и ресурси, като същевременно се спазват принципите на справедливост, прозрачност и правото на човека на вода и задълженията на държавите членки да изпълняват своите задължения за възстановяване на разходите по възможно най-добрия начин, при условие че това не застрашава постигането на целите на РДВ; препоръчва да се сложи край на практиките, при които икономическите ресурси са отклонени от водния сектор за финансиране на други политики, включително когато сметките за вода съдържат концесионни такси, които не са били заделени за водна инфраструктура; припомня тревожното състояние на инфраструктурата в някои държави членки, където водата се губи поради течове от неподходящи и остарели мрежи за разпространение, и настоятелно призовава държавите членки да увеличат инвестициите в подобряване на инфраструктурата, както и за други водни услуги като предварително условие за гарантиране на правото на човека на вода в бъдеще;

Вторник, 8 септември 2015 г.

65. Призовава Комисията да гарантира, че цялата информация относно качеството на водата и управлението на водите се предоставя от компетентните органи на заинтересованите граждани в лесно достъпна и разбираема форма и че гражданите са напълно и своевременно осведомявани и се търси мнението им относно всички проекти за управление на водите; освен това отбелязва, че 80 % от участниците в общественото допитване, предприето от Комисията, са на мнение, че е изключително важно да се подобри прозрачността при контрола на качеството на водите;
66. Призовава Комисията да наблюдава внимателно използването на прякото и непрякото финансиране от ЕС за проекти за управление на водните ресурси и да гарантира, че това финансиране се използва само за проекти, за които е предназначено, също и предвид факта, че достъпът до вода е от основно значение за намаляване на различията между гражданите на ЕС и за засилване на икономическото, социалното и териториалното сближаване в ЕС. призовава в този контекст Сметната палата да провери дали критериите за ефективност и устойчивост са изпълнени удовлетворително.
67. Призовава Комисията да вземе предвид настоящата липса на инвестиции в балансирано управление на водите, като се отчита фактът, че водата е един от общите активи на европейските граждани.
68. Призовава, следователно, за увеличаване на прозрачността между водните оператори, по-специално чрез разработване на кодекс за частно и публично управление на водните дружества в ЕС; счита, че този кодекс следва да се основава на принципа на ефективност и да е винаги в съответствие с разпоредбите на Рамковата директива за водите по отношение на аспектите, свързани с екологията, икономиката, инфраструктурата и публичното участие; настоява също за създаването на национален регулатор;
69. Призовава Комисията да зачита принципа на субсидиарност и правомощията в сферата на водите както по отношение на степента на отговорност на различните равнища на управление, така и на съседните общини, които управляват водните услуги (извори и тяхната поддръжка);
70. Изразява съжаление, че Директивата за пречистването на градските отпадъчни води продължава да не се прилага напълно от държавите членки; призовава за приоритетно разпределяне на финансови ресурси на Съюза в райони, в които екологичното законодателство на ЕС не се спазва, включително и по отношение на пречистването на отпадъчни води; отбелязва, че равнищата на спазване на изискванията са се оказали по-високи там, където разходите са били възстановени и е бил приложен принципът „замърсителят плаща“, като призовава Комисията да преразгледа адекватността на съществуващите инструменти за постигането на високо равнище на защита и подобряване на качеството на околната среда;
71. Подчертава, че секторът на услугите в сферата на водата има огромен потенциал за създаване на работни места чрез интегрирането на въпроси, свързани с околната среда, и за насърчаване на иновациите чрез трансфер на технологии между сектори и прилагане на научни изследвания, развойни дейности и иновации към пълния воден цикъл; поради това призовава по-специално да се вземе предвид насърчаването на устойчивото използване на водата като енергия от възобновяеми източници;
72. Насърчава Комисията да разработи европейска законодателна рамка за повторната употреба на третираните отпадъчни води, по-специално с цел да се защитят чувствителни дейности и райони; призовава също така Комисията да способства за споделянето на опит между здравните ведомства на различните държави членки;
73. Настоятелно призовава Комисията при всяко преразглеждане на Рамковата директива за водите да гарантира, че количествените оценки на проблемите, свързани с достъпността на водата, са задължително изискване към дейностите за докладване от страна на държавите членки във връзка с прилагането на Рамковата директива за водите;
74. Призовава Комисията да проучи възможността Европейската фондация за подобряване на условията на живот и труд (Eurofound) да наблюдава и докладва по всякакви въпроси, свързани с достъпността на цените на водата в 28-те държави членки;
75. Посочва, че правилното управление на водите се очертава като приоритет както от екологична, така и от гледна точка на околната среда, за следващите десетилетия, тъй като то изпълнява изискванията на енергетиката и селското стопанство и отговаря на икономическите и социалните потребности.

Вторник, 8 септември 2015 г.

Интернализация на разходите във връзка със замърсяването

76. Припомня, че чрез сметките за вода гражданите на ЕС поемат разходите за пречистване и обработка на водите, и подчертава, че въвеждането на политики, които ефективно комбинират и съгласуват целите за съхраняване на водните ресурси с пестенето на средства, като например подхода „контрол при източника“, е по-ефективно и за предпочитане от финансова гледна точка; припомня, че съгласно посоченото в доклада на Европейската агенция за околна среда от 2015 г. относно състоянието на околната среда, повече от 40 % от реките и крайбрежните води са засегнати от дифузно замърсяване, причинено от селското стопанство, а между 20 % и 25 % са подложени на замърсяване, чийто източник са точкови източници като промишлени инфраструктури, канализационни системи и мрежи за управление на отпадъчни води; подчертава значението на ефективното прилагане на РДВ и Директивата за питейната вода, на по-добрата координация по отношение на тяхното прилагане, на по-голямата последователност при изготвянето на законодателни проекти и на повечето проактивни мерки за пестене на водните ресурси, както и на същественото повишаване на ефективността на ползването на водата във всички сектори (промишленост, домакинства, селско стопанство, разпределителни мрежи); припомня, че осигуряването на устойчиво опазване на природните зони, като например сладководните екосистеми, също е от ключово значение за развитието и от решаващо значение за осигуряване на снабдяването с питейна вода, като се намаляват разходите за гражданите и операторите;

Външната политика на ЕС и политиката му за развитие в сектора на водите

77. Подчертава, че политиките за развитие на ЕС следва да интегрират напълно всеобщия достъп до вода и канализационна инфраструктура посредством насърчаването на партньорства в рамките на публичния сектор и публично-частните партньорства, основаващи се на солидарност между водните оператори и работниците в различните държави, както използват набор от инструменти за насърчаване на най-добрите практики чрез споделяне на знания, както и чрез програми за развитие и сътрудничество в този сектор; отново подчертава, че политиките за развитие на държавите членки следва да признаят измерението, свързано с правата на човека, на достъпа до безопасна питейна вода и канализационна инфраструктура, и че подход, основан на правата, изисква както подкрепа за законодателни рамки и финансиране, така и засилване на гласа на гражданското общество, така че тези права да се осъществят на практика;

78. Отново потвърждава, че достъпът до питейна вода в достатъчно количество и с достатъчно качество е основно човешко право, и счита, че националните правителства са длъжни да изпълняват това задължение;

79. Подчертава — в съответствие с действащото законодателство на ЕС и неговите изисквания — значението на извършването на редовна оценка на качеството, чистотата и безопасността на водата и на водните ресурси в рамките на ЕС, както и извън неговите граници;

80. Подчертава, че на помощта за осигуряване на безопасна питейна вода и канализация следва да се придава голямо и приоритетно значение при разпределянето на средствата от ЕС и планирането на подпомагането; призовава Комисията да осигури подходяща финансова подкрепа за действия за развитие на капацитет в областта на водите, като се позовава на и си сътрудничи със съществуващи международни платформи и инициативи;

81. Настоява, че на сектора на водата, канализацията и хигиената (WASH) в развиващите се страни следва да се дава висок приоритет както в официалната помощ за развитие (ОПР), така и в националните бюджети; припомня, че управлението на водите е колективна отговорност; насърчава възприемчивостта по отношение на различните начини и форми на помощ, но препоръчва строго придържане към принципите на ефективност на развитието, последователност на политиките за развитие и към непрестанно фокусиране върху премахването на бедността и извличането на максимални ползи от развитието; в този контекст подкрепя участието на местните общности в изпълнението на проекти в развиващите се страни, както и принципа на ангажираност от страна на общностите;

82. Подчертава, че въпреки че има напредък към постигането на целта на хилядолетието за развитие по отношение на безопасна питейна вода, 748 милиона души по света нямат достъп до по-добро водоснабдяване и е изчислено, че най-малко 1,8 милиарда хора пият фекално замърсена вода, а целта по отношение на санитарно-хигиенните условия остава далеч;

83. Припомня, че гарантирането на устойчиво управление на подземните води е абсолютно необходимо за намаляване на бедността и за общото благоденствие, тъй като подземните води могат да осигуряват подобрен източник на питейна вода за милиони бедни хора в градските и селските райони;

Вторник, 8 септември 2015 г.

84. Призовава Комисията да включи водата като част от Програмата за промяна заедно с устойчивото селско стопанство;

85. Счита, че водата трябва да е в центъра на работата по подготовката на двете големи международни прояви за 2015 г., а именно Срещата на върха относно програмата за периода след 2015 г. и Конференцията на страните (COP 21) относно климата; в този контекст решително подкрепя включването на амбициозни и далновидни цели за водоснабдяване и канализационна инфраструктура, като целта за устойчиво развитие № 6 за гарантиране наличието и устойчивото управление на водата и канализационната инфраструктура за всички до 2030 г., които предстои да бъдат приети през септември 2015 г.; отново заявява, че премахването на бедността чрез процеса в периода след 2015 г. е възможно само ако се гарантира, че всеки и навсякъде има достъп до чиста вода и до основни санитарно-хигиенни условия; подчертава, че осъществяването на всички цели за устойчиво развитие изисква мобилизиране на финансиране за развитие в много по-голяма степен, отколкото се предоставя понастоящем от развитите и от развиващите се страни; призовава за създаването на глобален механизъм за мониторинг за проследяване на напредъка в постигането на всеобщ достъп до безопасна питейна вода, устойчивото използване и развитие на водните ресурси и засилването на справедливо, ориентирано към широко участие и отговорно управление на водите във всички държави; настоятелно призовава Комисията да гарантира, че помощта се изразходва по ефективен начин и че е насочена в по-голяма степен към сектора на водоснабдяването и канализацията в контекста на програмата за развитие за периода след 2015 г.;

86. Подчертава повишения риск от недостиг на вода поради изменението на климата; настоятелно призовава Комисията и държавите членки да включат сред темите на конференцията на ООН за изменението на климата (COP21) да бъдат включени планове за стратегическо управление на водните ресурси и за дългосрочно приспособяване, с цел да се въведе устойчив към изменението на климата подход по отношение на водите в бъдещото глобално споразумение за климата; подчертава, че устойчивата към изменението на климата водна инфраструктура е от основно значение за развитието и за намаляването на бедността; отново подчертава, че без непрекъснати усилия за смекчаване на последиците от изменението на климата, както и за подобряване на управлението на водните ресурси, могат да бъдат застрашени напредъкът в постигането на целите за намаляване на бедността, Целите на хилядолетието за развитие, както и в устойчивото развитие във всичките му икономически, социални и екологични измерения;

87. Отбелязва със загриженост, че липсата на достъп до вода и канализационна инфраструктура в развиващия се свят може да засегне в по-голяма степен момичетата и жените, особено тези в училищна възраст, при които процентът на отсъствия и преждевременно напускане на училище са свързани с липсата на чиста, безопасна и достъпна канализационна инфраструктура;

88. Призовава за разпределянето на държавни средства и средства на Съюза в отговор на препоръките на специалния докладчик на ООН относно правото на човека на безопасна питейна вода и канализационна инфраструктура, по-специално що се отнася до насърчаване на маломасщабна инфраструктура и разпределянето на повече средства за експлоатация и поддръжка, изграждане на капацитет и повишаване на осведомеността;

89. Отбелязва със загриженост, че според специалния докладчик на ООН по въпросите на правото на човека на безопасна питейна вода и канализация, хората, живеещи в бедните квартали, обикновено трябва да плащат повече, отколкото хората, живеещи в нормални условия, за получаване на нискокачествени нерегламентирани услуги; настоятелно призовава развиващите се страни да заделят приоритетно бюджетни средства за услуги за хората в неравностойно положение и за хората, които са изолирани;

90. Припомня, че Световната здравна организация (СЗО) заяви, че в първоначалното състояние, без да се прилагат най-новите авангардни технологии за пречистване и икономии на водата, оптималното е между 100 и 200 литра вода на човек на ден, като същевременно отбелязва, че от 50 до 100 литра се изискват, за да се гарантира, че са спазени основните потребности и че възникват малко здравни рискове; посочва, че в съответствие с признатите основни права на човека определянето на минимално количество за един човек е абсолютно необходимо за задоволяване на основните потребности от вода на населението;

91. Подчертава, че изискването за достъп до вода следва да бъде основно и неподлежащо на разискване човешко право, подкрепено изрично и имплицитно от международното право, различни декларации и практиката на държавите;

92. Призовава правителствата, международните агенции за хуманитарна помощ, неправителствените организации и местните общности да работят за осигуряване на всички хора с едно основно изискване за вода и да гарантират, че водата е човешко право;

Вторник, 8 септември 2015 г.

93. Призовава държавите членки да въведат политика на ценообразуване в съответствие с указанията на Световната здравна организация, при която се зачита правото на хората на минимално количество вода за живот и се възпира прахосничеството посредством прилагане на прогресивно нарастващи такси, пропорционални на употребеното количество вода;
94. Насърчава въвеждането на мерки, гарантиращи рационалното потребление на вода, с цел да се избегне използването на прекомерни количества;
95. Приветства някои водни оператори, които отделят процент от общия си годишен оборот за партньорства в областта на водите в развиващите се страни, и насърчава държавите членки и ЕС да създадат необходимата правна рамка за установяването на такива партньорства;
96. Призовава за ефективен мониторинг на проекти, осъществявани чрез външна помощ; подчертава необходимостта от контрол върху финансовите стратегии и бюджетите, за да се гарантира, че отпуснатите средства спомагат за преодоляване на съществуващите различия и неравенства в достъпа до вода и зачитат свързаните с правата на човека принципи на недискриминация, достъп до информация и участие;
97. Призовава Комисията да направи подновяването на остарелите водопроводни мрежи приоритет в плана за инвестиции за Европа чрез поставяне на тези проекти в списъка на проекти на ЕС; подчертава ефекта на лоста, който тези проекти биха имали за неподлежащите на делегация работни места, допринасяйки по този начин за стимулиране на зелената икономика в Европа;
98. Призовава Комисията да способства за споделянето на знания, за да могат държавите членки да проведат проучвания за диагностика на състоянието на мрежите, които следва да доведат до започването на обновителни работи с цел прекратяване на прахосничеството;
99. Изразява желание да се повиши прозрачността с цел по-добро осведомяване на потребителите относно водата и допринасяне за по-икономично управление на водните ресурси; за тази цел насърчава Комисията да продължи работата си с държавите членки за споделяне на национален опит във връзка с внедряването на системи за информиране по въпросите на водата;
100. Призовава Комисията да проучи възможността за разширяване на европейско равнище на инструментите за финансова подкрепа в областта на международното сътрудничество по въпросите на водите и канализационната инфраструктура;
101. Подчертава, че ефективното и справедливо управление на водните ресурси разчита на капацитета на местната администрация за предоставяне на услуги; във връзка с това призовава ЕС да продължава да подкрепя засилването на управлението на водите и инфраструктурата в развиващите се страни, като същевременно се обръща внимание по-специално на потребностите на уязвимите групи от населението в селските райони;
102. Подкрепя Световната платформа за водна солидарност, създадена от програмата на ООН за развитие (ПРООН), с цел ангажиране на местните органи за намиране на решения на свързаните с водата предизвикателства; приветства инициативата „1 % солидарност за вода и канализация“ и другите инициативи, предприети от европейските граждани и органи в някои държави членки, с цел подпомагане на проекти в развиващите се страни със средства от данъци върху потреблението; отбелязва, че подобни инициативи са били приложени на практика от няколко предприятия в сектора на водоснабдяването; отново призовава Комисията да насърчава споразуменията за солидарност в тази и други области, например чрез разпространяване на информация, улесняване на партньорствата и обмена на опит, включително чрез евентуално партньорство между Комисията и държавите членки с предоставяне на допълнително финансиране от ЕС за проекти, осъществявани по линия на тази инициатива; насърчава по-специално поощряването на публично-частни партньорства в съоръженията за водоснабдяване в развиващите се държави, в съответствие с Глобалния алианс на партньорствата на операторите в сферата на водоснабдяването и канализацията (GWOPA), координиран от Програмата на ООН за населените места (UN Habitat);

Вторник, 8 септември 2015 г.

103. Призовава Комисията да стартира отново „Инструмента за вода“, който доказва своята ефективност при насърчаването на по-добър достъп до услуги в сферата на водоснабдяването в развиващите се държави, чрез насърчаване на мерки за изграждане на капацитет за местните общности;

104. Приветства факта, че съществува значителна подкрепа в цяла Европа за резолюцията на ООН относно признаването на достъпа до чиста вода и до канализационна инфраструктура за едно от правата на човека;

o

o o

105. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.
